

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Sneklokken

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Sneklokken", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 296. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich06-shoot-workid81365.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Sneklokken

Naar alle Blomster slumme i kolde Vintergrav,
Jeg vaagner af min Dvale, og kaster Dækket af.
Jeg hører Lærken synge høit udi Himlen blaae,
Og med sin klare Trille om Vaarens Glæder spaae:
Jeg kan ej længer tøve; jeg veed, min Tid er kort,
Jeg nyde maae mit Liv, før det atter iler bort.
Men der er koldt der oppe, og gjennem Iis og Snee
Jeg maae mig Vejen bryde, før jeg kan Solen see.
End Marken er saa øde, saa eenlig staaer jeg her;
Af mine Brødre ingen jeg finder hos mig nær:
Da bøjer jeg mit Hoved, i Utid korn jeg frem,
Og før de andre vaagne, jeg vender atter hjem.
Dog krandses Haabets Farve mig med sit blege Skjær:
Jeg skal dog ej uændset uelsket blomstre her.
En Ungersvend kan finde den hvide Vinterblomst,
Og tænke i sit Hjerte paa Vaarens Atterkomst;
Kan vandre med sin Pige fortrolig Arm i Arm,
Og kjælent hende gjække med Blomsten ved sin Barm.
Og før igjen jeg segner hen i det lange Blund
Et Kys saa varmt jeg nyder af Pigens Rosenmund.
Naar skjønnere frembryde de Sommerblomster smaae,
Naar mellem Roser dufte Violerne saa blaae:
Maaskee en kjerlig Taare dog skjænkes mig i Løn,
Et kjerligt Hjerte tænker paa Vintrens blege Søn.